

CABARET OP PAPIER

De knipooog en ontroering van Esther van der Krol

Staatsliedenbuurtbewoner Esther van der Krol (Leidschendam, 1978) werkt als leerkracht in het basisonderwijs maar is ook geen onoverdientelijk schrijver en tekenaar. Dat doet ze niet zonder er een flinke dosis humor aan toe te voegen. In de Staatskrant verschijnt maandelijks een beeldverhaal met waar ze in West heel blij van wordt.

door Kimbel Bouwman

Esther streek met haar vrouw Mirte in 2015 neer in de De Kempenaerstraat. Ze specialiseerde zich op de Schrijversvakschool in het schrijven voor toneel. In 2016 verscheen het toneelstuk 'Vulle was en witte lakens'. Ze won vervolgens prijzen, publicaties en kwam op leeslijsten terecht. Het universum van het wooner in Zoetermeer, waar Esther opgroeide, was voor haar als kind lekker overzichtelijk en vertrouwd. Ze tekende toen al, maar pikte het decennia later digitaal weer op na haar schrijfsuccessen.

Esther: 'In Amsterdam heb ik geleerd om dat wat je voor ogen hebt ook aan te gaan. Ik heb een uitgever benaderd en gezegd dat ik graag een boekje wilde uitbrengen, en dat deden ze. Mijn tekenen en schrijven gooie ik op verschillende manieren de wereld in, en van de tien dingen lukt er altijd een.'

Wat deed je in 2014 tijdelijk wegrennen van de schoolkids?
 'Ik wilde schrijven en mijn creativiteit meer ontwikkelen, maar dat is lastig als je vier dagen per week in het onderwijs werkt. Ik was 100 procent leerkracht, en ik moest er even 100 procent uit. Nu merk ik dat het naast elkaar kan bestaan. Creativiteit is als een spier die je moet trainen.'

En waarom rende je er later weer naar terug?
 'Ik heb ook nog een tijdje bij de Filmacademie gewerkt, maar ik miste de zelfstandigheid van het onderwijs, het hebben van een eigen klas, en ben na een onderbreking van vier jaar in 2019 weer het onderwijs in gegaan.'

ESTHER GAF DE AFGELOPEN JAREN LES OP DE WESTERPARKSCHOOL. DAARNA MAAKTE ZE DE OVERSTAP NAAR DE HOOFDDORPPLEINBUURT, WAAR ZE NU WERKT ALS VAKLEERKRACHT BEELENDE VORMING

In hoeverre geeft lesgeven jouw voldoening en inspiratie?
 'Ik houd van het zorgen voor verbinding in een klas. Dat je samen elkaar naar een leuker en hoger niveau kan tillen. En je kan pas individueel goed leren als de gezamenlijke energie en sfeer klopt. De manier waarop kinderen naar de wereld kijken, dat vind ik echt geweldig.'

Esther

FOTO: RUTH MOEKER

BEGIN DIT JAAR HING ER EEN SERIE VAN HAAR WERK ONDER DE TITEL 'DINGEN DIE IK VROEGER HAD WAAR IK HEEL BIJ VAN WERD' IN KOFFIEHUIS BACK TO BLACK AAN DE VAN HALLSTRAAT

Zijn jouw beeldverhalen ooit ontspanten aan de lol die je had op school?

'Ik vond het leuk om kunstlessen te verzorgen en dat breed te trekken, in thema's te werken, en die kunst te verspreiden over alle disciplines. Ook kunstenaars centraal te stellen. Doordat ik in die jaren steeds vaker beeldende vorming gaf, werd mijn eigen creativiteit geprikkeld en ontwikkeld. En het lachen bijende met lollige gedachten. Een van de eerste tekeningen die ik digitaal maakte, was n.a.v. een pipelmee in de tuin die ondersteboven aan de waslijn hing. Dat vond ik grappig, en prompt werd die tekening uitgekozen voor een tentoonstelling in Rotterdam.'

ESTHER IS NIET VAN DE GENERATIE VAN MECCANO BOUWDOODEN EN DINKY TOYS, MAAR EERDER DIE VAN DE WALKMAN EN TEENAGE MUTANT NINJA TURTLES. TOEN ZE KLEIN WAS WILDE ZE JUF EN SCHRIJVER WORDEN, EN DAT IS GELUKT

Je moet een zeer gelukkige jeugd hebben gehad.

'Ik kom uit een liefdevol gezin

waar in de jaren 80 met beperkte middelen vreugde werd geschapen in de vorm van vrije tijd, leuke spelletjes, leuk speelgoed, leuke vakanties. Ik word ook heel gelukkig van het googlen naar speelgoed van vroeger. Ik noem dat vrolijke weemoed.'

ESTHER IS EEN BEZETEN CHRONIQUEUR VAN HAAR EIGEN JEUGD, NAAR EIGEN ZEGGEN EEN HISTORYFLUENCER

Ga je nu het museum 'Dingen die ik vroeger had waar ik heel blij van werd' beginnen?

'Mijn woning is 60 vierkante meter, dus ik zoek nog een geschikte locatie. Ik ben iemand met wilde ideeën, en die moet ik altijd even laten sudderen om te kijken of het niet heel raar is wat ik allemaal bedenkt. Het mooie is dat die dingen uit mijn jeugd nog te krijgen zijn. Je kan nog een Walkman kopen via Marktplaats. Ik deel een atelier op het KNSM-eiland, dus dat gaat daar met me, maar het kan heel klein zijn. Dus als er nog een ruimte vrij is in Amsterdam West, laat het me weten!'

Hoe zou je de Generatie X, geboren tussen 1965 en 1980, typeren?

'Het was niet allemaal leuk. Mijn toneelstuk gaat over de frustraties in die jeugd. Je kan het 't best omschrijven als een groep kinderen die tussen vreugdevolle dingen proberen te overleven, want er werd veel van ons verwacht. We werden best hard opgevoed. Er was nog geen leeftijdsadvies voor films. Ik heb op een jonge leeftijd Flodder (1986, regie Dick Maas) en Amsterdamd (1988, regie

Dick Maas) gezien. En je lag in de wieg en erboven werd gewoon nog gekoort. Er was al veel meemogelijk in aanloop naar de rijkdom van de jaren 90, maar je moest er wel voor vechten. Autisme of andere mentale stoornissen werden nog amper erkend of zelfs gediagnosticeerd. Iemand zei me laatst: De Generatie X waren als ninjas, we vochten ons door de jeugd heen.'

Kijk je liever naar de kleine zwarte kuiken Calimero of een goede rampenfilm uit de jaren 80?
 'De rampenfilm, want ik vind Calimero zo'n zeikerd. De film Amsterdamd is hilarisch, je herkent dingen van vroeger die zijn veranderd en het is vaak ook zo heerlijk overzichtelijk in elkaar gezet.'

Schrijf, teken of geef je 't liefst les?

'Tekenen, maar direct erna schrijven, want ik heb een goede balans ontdekt om bijvoorbeeld op Instagram een goed verhaal bij de tekening te schrijven. Mijn handschrift bij de tekeningen is een kunsthandschrift, gebaseerd op wat je op de hbo-opleiding leeraar basisonderwijs (pabo) leert, dus eigenlijk mijn leerkrachtenhandschrift.'

Waarom maak je jouw werk op een iPad?

'Ik haat verf. Kleuren mengen met plakkaatverf lukt mij nooit, en op een iPad tik je het gewoon aan je je hebt het. Soms, om mazzelt te streftoken, gebruik ik aquareel of gouache op waterbasis, dat trek ik wel en vind ik zelfs leuk. Ik word niet gelukkig van realistisch tekenen. Als je mij vraagt: teken een paard, dan ziet het er niet uit. Dat is goedoemd te mislukken.'

Waar komt die cynische ondertoon in jouw werk vandaan?

'Ik ben best wel een zwart-witpersoon. Daaronter ging toneelschrijven heel goed, omdat je dan altijd op zoek gaat naar het contrast, en dat werkt met tekenen ook net zo, en ik vind een tekst goed als er een duidelijk contrast in aanwezig is. Maar ik ben best wel een zwartgallig persoon en moet daar tegenlijkertijd ook lachen.'

Let jij tegenwoordig meer op je taalgebruik en vormingsprincipes in deze woke- en wappiewoerd?

'Dat is niet mijn manier van optaan. Ik doe het op deze manier, maar sluit niet uit dat ik in de toekomst iets teken of schrijf dat wel spijkerhard is.'

Komt er ook een serie met dingen die je niet leuk vindt?

'Niet in het format van de 'Dingen die ik vroeger had waar ik heel blij van werd', daar ga ik niet aan toren, dat moet positief zijn. In principe wil ik met mijn werk dat mensen even stil staan en even blij worden. Met die serie over vroeger worden diepe herinneringen naar boven gehaald en dat geeft een warm gevoel vanbinnen, dat vind ik een heel bijzonder gevoel. Ik krijg weleens terug van mensen dat zij een traumatische jeugd hebben gehad, maar dankzij die serie worden herinnerd aan de leuke dingen, hoe klein die ook waren.'

Hoe kwam je in de Staatsliedenbuurt terecht?

'Mijn vrouw en ik wilden ons creatief ontwikkelen, zij met zang en ik met schrijven. We kochten hier uiteindelijk een woning omdat we het heel rustig en gemeedelijk vonden. En toen vonden we ook nog een huis met een tuinje. Naast het rust vind ik bepaalde straten zo mooi, en er is ook zoveel afwisseling in de architectuur. Ik vind het ook leuk om te zien hoe de wijk zich ontwikkelt in die acht jaar dat ik er nu woon. Ik zie echt positieve veranderingen. Het pleintje tegenover de bibliotheek is veel gezelliger geworden dan toen er hangoren waren op dat gekke lage muurtje zaten. Je hebt alles in de buurt, maar de hele wijk is nog niet ontdekt door toeristen. Er wonen wel flink wat expats, maar het is een uniek dorpie in de stad. Ik ben fan van kringloopwinkel RataPlan in de Van Slingelandtstraat. Ik doe mijn prints voor mijn webshop op de bus op het Van Hallpleintje, waar ik ook een expositie had en ze goed bananenbrood hebben. Ik fiets of loop graag langs de Kistverlorenvaart en in het Westerpark. We wonen in een benedenwoning met een tuin die aan andere luimen grenst, en dat is je dan voortdurend met wust bent van al die mensen en geluiden om je heen, dat vind ik soms best wel lastig.'

Wat worden je nieuwe creatieve uitdagingen?

'De 'graphic novel' over het leven en de dood van mijn vader, die is verongelukt, is al ver gevorderd. Ik word Barbara geacht door stripmaker Darba Stok. Het is heel fijn om dat eens op papier te zetten. Het wordt eigenlijk de dood in cabaretoeren. Als je mijn werk kent, weet je dat het vaak met een knipooog is. De knipooog en de ontroering. Verder werk ik toe naar een boek over Dingen die ik vroeger had. Ik wil daarvoor minstens 100 tekeningen hebben gemaakt. Ik ben mijn webshop aan het perfectioneren, geef kleine boekjes uit, wil wilde ideeën zoals een museum en maak Reals (korte video op Instagram), kringloopverslagen, ik heb het leuk druk.'

esthervanderkrol.nl
 Instagram: @esthervanderkrol